

Aşksa Kalıcı Olanı İlahidir

— safdeha · 06 Mart 2020

Heyhat, Şirin için Ferhat dağları delmiş, Mecnun Leyla için çölleri arşınlamış... Ne çok arabesk hikâye var, içinde acı ve destan yaşar. Allah aşkına düşen Hz Rabia namusunu korumuş, işkencelere göğüs germiş, Bilal-i Habeş ise çöl sıcağında karnı üstüne konan taşlara dayanırmış, yine Allah demiş... Kimisi kul aşkına kimisi Allah aşkına, kalplerinde sevdayla yanmışlar. O kalpte yalnızca bir sevda yaşamış...

Âşıklar Allah'ı tanısaldı, kulun küçük aşkına tercih ederler miydiler ki... Eğer büyük aşkla yanacaksa o kalp, söndürecek hiç su arar mıydı? Aşkın sahibi olduğu dünyaya zarar verir miydi? İşte dağları delmiş Ferhat ama kızın babasının kalbini yine de delememiş. Hiç dünyaya zarar vermekle, verileni değiştirmekle gönül kazanılır mı? Sonuçta saadeti görmeden, aşklarını yaşamdan ölmüşler...

Biz yaratana sevmeyi bilmiyoruz... Aşk sanki karşı cinsi sevmekle elde edilen bir nimet gibi görülüyor, hatta bazıları abartıyor ticareti yapıyor, doyumsuz bir şehvetin kapılarını zorluyorlar. Yaşamın gayesi olunca, hangi aşk Allah'ı görür ve bulabilir ki... O aşk ölüyor ve başka aşkları arıyor, arıyor... Boşa geçen bir ömür oluyor sonuçları...

Aşk neden önemli, çünkü aşk olmayınca erilmiyor, ruh tenden çıkmıyor. Yokluk nedir anlamıyor. Onun uğruna neyi varsa vermeye hazır ediyor. Allah için değil, şehadet için değil, dünyalık aşk için insan canını feda ediyor. Akli esir alıyor, delirtiyor adeta...

Oysa aşk insanı adam yapar. Eğitir. Öğretir... Yaşatır, öldürmez. Kalıcıdır, ateşini söndürmez. Oysa aşk, Kur'ana göre değil, gelenek ve göreneğe göre, özenmeye göre, övünmeye göre şekil buluyor. Koluna giriyor, elinden tutuyor işte benim aşkım gösterisinde bulunuyor. Kolda yaşlanıyor, çürüyor ve ölüyor. Bitiyor o aşklar... Eline tabancayı alıyor, bıçağı alıyor, o aşkı başkasına da yar etmiyor, öldürüyor. Dünya aşkı ne kadar kısa sürüyor.

Aşk, ilahi olmalı... O ilk önce Allah'ı tanımalı... Sonra gölgesi olan karşı cinse tutunmalı ama gaye değil bir araç gibi... Allah'a götürmeli o vasıta ile... Belki beraber, bir olup... O şahikaya yükselmeliler... Ölmeden ölmeyi, iki insan bir bedende, bir kalpte bulmalılar... Onlardan doğan çocuklar onların izinden gitmeli... İslam davasına sarılmalı, gittiği yoldan sapmamalı... O yol dosdoğru olmalı... Bak o zaman savaş, gıybet, iftira olur mu? Bak o zaman Nisan yağmurları sel olur zarar verir mi? Bak o zaman Eylül bir hazan mevsimi olarak anılır mı? Hiç ben diyen kalır mı? Boyunlar Allah'tan başkasına boyun bükür mi? Hiç silahlar icat edelim diyen olur mu? Bir baba kızımı falan oğlana verip vermeyeyim der mi?

İlahi yolda, arabesk olmaz. Kalıcı aşklar olur, yaşanır da onla yaşanır da...

Saffet Kuramaz